

כ היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: כא אז תחפץ זבחי צדק
עולה וכליל אז יעלו על מזבחתך פרים:

זוהר תהלים

רוח הולך ולא ישוב. שיהיה אותו אדם
בהבטחה שלא ישוב אצלו לעולמים. זהו
שכתוב ולא ישוב. לב נשבר ונדכה - אותו
אדם שלא התגאה ולא התענג בתענוגי
העולם - אלהים לא תבזה, בכבוד הוא
אצלו.

היטיבה ברצונך וגו' (נא, ט): [זוהר ח"ב פ'
משפטים (דף ק"ז).]

ירושלים. וכי מיום שהשתדל בכנין בית
המקדש עד עכשו לא בנה אותם? (א) אם
חומות ירושלים עד עכשו לא בנה - בית
המקדש על אחת כמה וכמה. אלא שכל
מעשי הקדוש ברוך הוא אינם כמעשי בן
אדם. כשבני אדם בנו בית המקדש למטה,
בהתחלה עשו את חומות העיר, ולבסוף
עשו את בית המקדש. חומות העיר
בהתחלה כדי להגן עליהם, ואחר כך בנין
הבית. והקדוש ברוך הוא לא כך, אלא
בונה בתחלה את בית המקדש, ובסוף
כשיריד אותו מן השמים יושיב אותו על
מקומו, אז יבנה את חומות ירושלים, שהן
חומות העיר. ועל זה אמר דוד המלך עליו
השלוש, (תהלים נא) היטיבה ברצונך את ציון
- בהתחלה, ואחר כך תבנה חומות
ירושלים. כאן יש סוד. כל המעשים
שעושה הקדוש ברוך הוא, בהתחלה
מקדים אותו שלבחוץ, ואחר המח
שלפנים, וכאן לא כך. בא וראה, כל אותם
המעשים שעושה הקדוש ברוך הוא
ומקדים אותו של בחוץ, המח הקדים

כאשר בא אדם להטמא בחטאיו ממשיך
עליו רוח מצד הטמאה ומתגאה על האדם
ושולט עליו לכל רצונו

זבחי אלהים רוח נשברה וגו' (נא, ט): [זוהר
ח"ג פ' פנחס (דף ר"מ).]

זבחי אלהים רוח נשברה וגו'.
פסוק זה פרושהו, שרצון הקדוש ברוך
הוא, אין רצונו בקרבן של אדם על
חטאיו, אלא רוח נשברה. ובני אדם לא
יודעים מה אומרים. וכך שמענו מהמנורה
הקדושה, שכאשר בא אדם להטמא
בחטאיו, ממשיך עליו רוח מצד הטמאה,
ומתגאה על האדם ושולט עליו לכל
רצונו. ואותו צד הטמאה מתגבר בכחו
ומתחזק, ושולט עליו שיעשה רצונו. בא
אדם ושולט עליו להטהר - מטהרים אותו.
בזמן שהיה בית המקדש קיים, הקריב
קרבנו - כל כפרה שלו תלויה עליו, עד
שהתחרט ושבר לאותה הרוח מתוך גאותו
והשפיל אותה. וזוהי השבירה של אותה
דרגה של טמאה. וכאשר נשברת אותה
רוח הטמאה ומקריב קרבנו, זהו שמתקבל
ברצון כמו שצריך.

ואם לא נשברת אותה רוח, אין קרבנו
כלום, ונמסר לכלבים, שהרי קרבן
זה אינו של הקדוש ברוך הוא, אלא
מהכלבים. ומשום זה זבחי אלהים כמו
שצריך הוא רוח נשברה, שישבר אותה
רוח טמאה ולא תשלט. ועל זה מי שישבר
אותה כמו שצריך, עליו כתוב, (תהלים עח)